

Folketinget
Erhvervs-, Vækst- og Eksportudvalget
1240 København K.

Kopi til Folketingets Europaudvalg

København, den 21. november 2013

L22 - Notits om patenter og softwareudvikling

Folketingets førstebehandling af L 22 bar bl.a. i tilknytning til softwareudvikling præget af flere misforståelser om, hvordan patentsystemet fungerer, hvad patentreformen indebærer og betydningen af dansk tilslutning.

Da forståelsen af disse spørgsmål synes at have væsentlig betydning for den videre behandling af lovforslaget, vil DI ITEK og IT-Branchen, der repræsenterer it- og teknologivirksomheder i Danmark, gerne bidrage til at denne debat kommer til at foregå på et oplyst og faktisk grundlag.

Indledningsvist skal det fastslås, at DI ITEK og IT-Branchen støtter dansk deltagelse i patentreformen straks fra dens ikrafttrædelse. Vi mener, at patentreformen er et vigtigt skridt for at fremme vækst og innovation. Vi finder det især positivt, at:

- Forbuddet i Europa mod patentering af software opretholdes uændret.
- Der rækkes ikke ved patentsystemets grundlæggende funktion, som er at fremme innovation og udvikling samtidig med, at der er fuld transparens om de teknologiske fremskridt.
- Ingen eksisterende europæiske patenter kan omdannes til enhedspatenter.
- Den fælles europæiske patentdomstol vil forbedre virksomhedernes retsstilling og forbedre retssikkerheden i Europa på patentområdet.
- Uanset om Danmark tilslutter sig patentreformens muligheder kan danske virksomheder blive part i sager foran patentdomstolen.

I det vedhæftede bilag har vi adresseret nogle af de konkrete temaer med tilknytning til patentering og softwareudvikling, som er bragt frem under debatten i Folketingssalen og i medierne. Jan Simonson, der er European Patent Attorney og partner i patentagentvirksomheden Inspicos, kommenterer på konkrete aspekter af disse temaer.

Vi håber med dette bidrag at kunne fremme udvalgets behandling af lovforslaget og stiller os naturligvis gerne til rådighed for en videre drøftelse i udvalget.

Med venlig hilsen

Tom Togsverd
Branchedirektør
DI ITEK

Morten Bangsgaard
Administrerende direktør
IT-Branchen

Lars Holm Nielsen
Chefkonsulent
DI

Sven Petersen
Erhvervsjuridisk fagchef
Dansk Erhverv

Bilag

Fakta om patenter og softwareudvikling

I Patentsystemets funktion

Patentsystemets funktion er at skabe incitamenter til at opfinde og udvikle nye processer og produkter og samtidig skabe åbenhed og indsigt i teknologiske fremskridt. Patenthavers gevinst består i enerettigheden til i en tidsbegrænset periode at udelukke andre fra uden videre at kunne udnytte den frembragte opfindelse. For alle andre giver offentliggørelsen af patentansøgninger og udstedte patenter fuld transparens om de nyeste opfindelser og deres funktion.

Et patent er territorialt afgrænset og har kun gyldighed i lande, hvor det er udstedt eller valideret. Patentet kan overdrages ligesom der kan udstedes licenser mv., som giver andre mulighed for at anvende opfindelsen. Selvom et patent ikke er valideret i alle lande forhindrer det andre i at kunne opnå patent på den samme opfindelse andre steder.

II Patentudstedelse i Europa og Danmark

Det europæiske patentsamarbejde blev formaliseret med undertegnelsen af den europæiske patentkonvention (EPK) fra 1973. Samarbejdet er mellemstatsligt og har i dag tilslutning fra 38 europæiske lande. Danmark ratificerede EPK i 1989 og tilsluttede sig fra 1990.

Den europæiske patentmyndighed (EPO) behandler ansøgninger og udsteder europæiske patenter. Retsgrundlaget for patentudstedelse er EPKs bestemmelser og de procedurer, som er fastlagt af EPOs politiske organ, hvor alle 38 medlemslande deltager og hvor formandskabet p.t. varetages af Patent- og Varemærkestyrelsens direktør.

Udstedelsen af europæiske patenter sker således i mellemstatslig regi på grundlag af en mellemstatslig traktat og procedurer, som er mellemstatsligt vedtaget.

Patenthaver kan efterfølgende få valideret et udstedt europæisk patent i de EPK-medlemslande, hvor man ønsker beskyttelsen skal gælde. Oftest udvælges de konkrete lande efter patenthavers markeder og tilstedeværelsen af eventuelle konkurrenter. Valideringen kræver i hvert land imødekomme af administrative krav, såsom oversættelse og gebyrbetalinger samt rådgiverbistand. Når et patent er valideret betragtes det som et nationalt patent i hvert af de pågældende lande og man skal årligt betale fornyelsesgebyrer for at holde det i live.

Validering af europæiske patenter i Danmark sker hos Patent- og Varemærkestyrelsen (PVS). Det er også muligt hos PVS at ansøge om et nationalt dansk patent. Såvel dansk validering af europæiske patenter som sagsbehandling og udstedelse af danske nationale patenter foretages på grundlag af patentloven.

III Patenterbarhedsvurdering – hvad kan patenteres og hvad kan ikke patenteres?

For at der kan opnås patent på en opfindelse skal visse krav opfyldes. Opfindelsen skal være ny i forhold til hvad der allerede er kendt, kunne anvendes industrielt og have opfindelseshøjde (adskille sig væsentligt fra kendt viden på området).

EPK har i vidt omfang medført en ensretning af de europæiske landes patentlovgivning og kriterierne for hvornår en opfindelse er patenterbar. Samtidig har medlemslandenes patentmyndigheder langt hen ad vejen ladet sig inspirere af EPOs fortolkning og lagt sig opad EPOs praksis. Effekten er, at der i høj grad er europæisk overensstemmelse når det kommer til myndighedernes vurdering af hvad der kan patenteres og hvad der ikke kan patenteres, hvilket grundlæggende betragtes som en fordel for patentsystemets brugere.

IV Indsigelsesproceduren

Det er efter EPKs regler muligt for enhver person at udtale sig om en opfindelses patenterbarhed undervejs i EPOs behandling af ansøgningen. Dette kan ske ved ganske enkelt at rette henvendelse til EPO.

Ligeledes er det muligt over for EPO at nedlægge indsigelse mod et udstedt patent. Afgørelsen i en indsigelsessag kan efterfølgende indbringes for Board of Appeal, der er et ankenævn bestående af juridiske og tekniske eksperter, som er uafhængige af EPOs organer og kun er bundet af EPK.

EPO afgjorde 2234 indsigelser i 2011 og 2021 indsigelser i 2012. Afgørelserne fordeler sig nogenlunde ligeligt mellem 1) opretholdelse af patentet som originalt udstedt, 2) opretholdelse af patentet i indsnævret form og 3) afslag af patentet.

V Softwareimplementering og patentbeskyttelse

Både i EPK og den danske patentlov er der forbud mod udstedelse af patenter, som alene omhandler software eller computerprogrammer.

I EPK findes den konkrete bestemmelse i artikel 52, som i stk. 2(c) negativt afgrænser hvad der ikke anses for patenterbare opfindelser: *"Som opfindelser [...] anses især ikke: [...] datamatprogrammer"*.

I patentloven findes den tilsvarende konkrete bestemmelse i § 1, stk. 2, nr. 3: *"Som opfindelse anses især ikke, hvad der alene udgør [...] programmer for datamaskiner"*.

Bestemmelsen i EPK har været en integreret del af traktaten siden den blev oprindeligt vedtaget i 1973. Den danske præcisering af, at software ikke kan patenteres, blev indført i patentloven i 1978, dvs. mere end ti år før Danmark i 1989 ratificerede EPK og dermed banede vej for tilslutning til det europæiske patentsamarbejde fra 1990.

Patentlovgivningen i Europa adskiller sig markant fra patentlovgivningen i USA når det konkret gælder hvad der kan patenteres. Kriterierne for patenterbarhed er generelt mere liberale i USA, hvilket også betyder, at man i Europa anvender væsentligt snævrere kriterier for patentering af opfindelser, hvori der indgår software.

Jan Simonsen, der er European Patent Attorney og partner i Inspicos forklarer den europæiske tilgang på følgende måde:

"Software eller computerprogrammer betragtes ikke som opfindelser, fordi software i sig selv ikke er teknisk. Software, som kan ligestilles med en vilkårlig tekst, er et sæt instruktioner (fx en algoritme) rettet mod en processor i en computer, som processoren kan læse og eksekvere. Instruktionerne eller programmet er imidlertid ikke teknologisk frembragt og derfor isoleret set ikke en opfindelse, der i sig selv kan patenteres.

Det stiller sig imidlertid anderledes med opfindelser, som indeholder noget ud over den rene software. Sådanne opfindelser, hvor software kan udgøre en større eller mindre del, kaldes computer-implementerede opfindelser.

Når en patentmyndighed skal vurdere patenterbarheden af en patentansøgning vil det forhold, at software indgår som en del af opfindelsen, ikke i sig selv være tilstrækkeligt grundlag for at afslå patentudstedelse.

I tilfælde hvor softwaren medvirker til at opnå opfindelsens tekniske effekt kan patentet udstedes på selve den frembragte løsning. I forbindelse med computer-implementerede opfindelser vurderes opfindelsen som et hele (inkl. software), når man ser på, om opfindelsen er teknisk.

Det skal bemærkes, at den funktion, en generel processor med specifikt software har, ligeledes kan opnås uden brug af software, fx ved brug af special-designet elektronik og måske endda ren mekanik (eksempel: et ur). Det giver ikke mening at afvise udstedelsen af et patent på sådanne funktioner, bare fordi de bedst eller helst opnås igennem anvendelse af en generel processor og egnet software.

Konkret vil patentkravene i sådanne ansøgninger være formuleret sådan, at patentkravene beskriver, hvordan opfindelsen virker eller de fysiske elementer, den udgøres af. Dermed vil det udstedte patent beskytte denne beskrevne funktion eller udformning. Det er klart, at denne funktion ikke alene kan opnås ved software. Der kræves fysiske elementer for at opnå en funktion, og dermed bliver opfindelsen teknisk.

Derimod vil man aldrig se, at patentkravet kun omhandler selve softwaren da det i sig selv vil være nok til at udelukke muligheden for at opnå patentbeskyttelse."

Selve softwaren/computerprogrammet betragtes i IP-retlig forstand som en ophavsrettighed, som er beskyttet i henhold til ophavsretslovgivningen. Det skal ses i sammenhæng med, at software ikke i sig selv betragtes som en teknisk opfindelse, men snarere som en intellektuel frembringelse på linje med fx litteratur og musik.

Det står samtidig klart, at lovgivers hensigt er, at software ligesom tekniske opfindelser skal kunne beskyttes IP-retligt. Når software beskyttes som en frembringelse efter ophavsretslovgivningen og en computer-implementeret opfindelse kan beskyttes i henhold til patentretten, er det udtryk for, at lovgiver har fastlagt snitfladerne på en måde som sikrer, at begge dele kan nyde netop den rette form for IP-retlig beskyttelse, der svarer til frembringelsens karakteristika.

Denne snitflade og komplementaritet genfindes i den såkaldte TRIPS-konvention (Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights), der er en international konvention under WTO som Danmark ratificerede i 1995. TRIPS specificerer i artikel 27, at: "(...) patents shall be available for any inventions, whether products or processes, in all fields of technology (...)". TRIPS nævner i artikel 10 software, men at det er en type produkt, der kan beskyttes under copyright-lovgivningen.

Ifølge Jan Simonsen kan den europæiske tilgang illustreres med udgangspunkt i nogle af de konkrete computer-implementerede opfindelser, som EPO har udstedt patenter på:

"EPO har til brug for patenterbarhedsvurderingen af ansøgninger vedrørende computer-implementerede opfindelser udarbejdet nogle tests, der skal være opfyldt for at opfindelsen vurderes at have en *yderligere* teknisk effekt ud over den effekt al software har (når det køres på fx en processor). Dermed har man på dette område skærpet kravene for patentudstedelse sammenlignet med fx mekaniske opfindelser.

De patenter, der kort gennemgås nedenfor er udstedt på grundlag af de skærpede krav:

EP689133 – "Fanebladspatentet"

Ansøgningen er indleveret til EPO den 2. juni 1995 og er blevet godkendt af EPO den 28. juni 2001. Følgende lande er designeret i ansøgningen: Tyskland, Frankrig, UK, Italien og Sverige. Følgende lande er patentet valideret i: Tyskland, Frankrig, UK og Italien (sidstnævnte er p.t. ubekræftet pga. manglende oplysninger fra Italien). Patentet blev aldrig valideret i Sverige. Patentet er stadig i kraft i: Tyskland, Frankrig og UK.

Det fremgår af patentets indledning, at teknologien angår det at have flere sæt af informationer, man ofte skal bruge, såsom forskellige menuvinduer i fx et tegneprogram. Tidligere havde man disse vinduer liggende på sit skrivebord sammen med selve tegneprogramsvinduet, og menuerne kunne flyttes rundt individuelt. De fyldte dog sammenlagt en del areal på skrivebordet.

Opfindelsen angår overordnet det at samle disse sæt af informationer i ét vindue, hvor hvert sæt af informationer repræsenteres ved et faneblad, og hvor aktivering af et faneblad bringer det tilhørende sæt af informationer frem i vinduet. Kun ét sæt af informationer vises i vinduet.

Patentet angår specifikt det at:

- indføre et nyt sæt af informationer i dette vindue, der allerede repræsenterer et antal sæt af informationer med tilhørende faneblade, hvor det nye sæt af informationer derefter repræsenteres også med et faneblad og
- fjerne eller frigøre et sæt af informationer fra et vindue med flere sæt af informationer, hvor det frigjorte sæt af informationer bagefter vises på et andet sted på skærmen.

I modsætning til hvad der indimellem hævdes, angår patentet derfor ikke faneblade i sig selv. Det angår en fremgangsmåde, hvor et sæt af informationer kan indføres i eller fjernes fra et eksisterende vindue med faneblade. Patentet hindrer derfor heller ikke nogen i at anvende faneblade på fx deres hjemmesider

EP0784279 – "Indkøbskurvspatentet"

Ansøgningen er indleveret til EPO den 24. december 1996 og er blevet godkendt af EPO den 17. juni 1998. Følgende lande er designeret i ansøgningen: Tyskland, Frankrig, UK, Holland og Sverige. Patentet blev valideret alle disse lande men er i 2005/2006 faldet ved manglende betaling af fornyelsesafgifter og har siden da ikke haft effekt i Europa.

Det fremgår af patentets indledning, at denne teknologi ikke bare angår det at have en indkøbskurv i forbindelse med internethandel. Indkøbskurve var allerede kendt på ansøgningens indleveringsdato, hvilket i sig selv ville være tilstrækkeligt til at afvise en ansøgning, hvis den omhandlede alle former for indkøbskurve. For eksempel åbnede Amazon.com deres internetbutik året før.

Opfinderne havde imidlertid identificeret et problem ved de eksisterende indkøbskurve, da disse var placeret på butiks-indehaverens server. For at kunne verificere hvilken indkøbskurv, der hørte til hvilken bruger, skulle brugeren logge ind med ID og password. Ikke alle browsere medsendte information, man kunne identificere brugeren ud fra. Dette var naturligvis en gene for brugeren. Derudover havde butiks-indehaveren en lang række indkøbskurve, som skulle slettes hvis ikke brugerne selv tømte/slettede indholdet.

Opfindelsen gik derfor ud på at placere indkøbskurvene lokalt på kundens computer og sende dem til serveren sammen med information om det produkt, der skulle placeres i indkøbskurven. Dermed behøver brugeren ikke længere identificere sig selv, og butiks-indehaveren har ikke længere et antal indkøbskurve, han skal tage stilling til.

Patentet angår specifikt det, at en kundes computer anmoder butiksindehaverens server om en butiks-hjemmeside (man logger på butikkens hjemmeside), og at serveren vender tilbage med de ønskede informationer, som vises på brugerens computer som en internetbutiks hjemmeside. Herefter modtager serveren en anmodning fra brugerens computer om et produkt, brugeren har valgt (og som skal i indkøbskurven) sammen med kundens nuværende indkøbskurv. Serveren opdaterer indkøbskurven og returnerer den til kunden, der nu kan shoppe videre.

Patentets kerne er dermed det, at indkøbskurven sendes til serveren med information om endnu et produkt, som skal tilføjes, at serveren tilføjer det og derefter returnerer det til kundens computer, der gemmer den.

Patentet dækker derfor på ingen måde al internethandel ligesom det hverken forhindrer internet-handlende at benytte indkøbskurve placeret på serveren eller at indkøbskurven ligger på kundens terminal og aldrig opdateres på serveren.

Hvis man imidlertid ønsker at tilbyde sine kunder en indkøbskurv med de fordele, opfindelsen giver, krævede det indtil 2005/2006 patenthavers accept. Dette er i overensstemmelse med indbegrebet af patentering: Der udvikles en ny og fordelagtig opfindelse, som offentliggøres så andre kan lære af den, mens opfinderens får en tidsbegrænset eneret.

Foruden de nævnte eksempler ses der også patenter på metoder til fremstilling af forskellige produkter og fx analysemetoder, hvor en substans analyseres, og hvor en del af analysen foregår i en computer.”

VI Patentreformens betydning for patentudstedelse

Med patentreformen ændres der hverken på retsgrundlaget eller proceduren for udstedelse af patenter i Europa. Tilsvarende ændres der ikke på indsigelsesmulighederne og –proceduren hos EPO.

Forordningen om europæiske patenter med enhedseffekt regulerer alene tidspunktet efter EPO's meddelelse af, at der kan udstedes europæisk patent. Patenthaver får fri mulighed for at anvende et enklere og mere omkostningseffektivt alternativ til den gængse fremgangsmåde, hvor patentet valideres i et eller flere af EPK-medlemslandene.

Det skal i den henseende nævnes, at de officielle gebyrer endnu ikke er fastlagt.

En eventuel beslutning om at tildele det udstedte patent enhedseffekt betyder, at patentbeskyttelsen får umiddelbar gyldighed i alle de deltagende lande uden brug af yderligere ressourcer til imødekommelse af nationale krav, oversættelse, gebyrbetalinger og rådgivning. Det vil især være til fordel for virksomheder med begrænsede administrative og økonomiske ressourcer samt virksomheder, som har behov for bred geografisk patentbeskyttelse i det indre marked.

Et 'enhedspatent' vil således være udstedt på præcis samme retsgrundlag og efter samme procedurer som hidtidige og øvrige europæiske patenter.

Det vil ikke være muligt at konvertere allerede udstedte europæiske patenter til 'enhedspatenter' for derigennem at udbrede det oprindelige beskyttelsesområde til at dække lande, som man oprindeligt ikke havde valideret patentet i.

VIII Den fælles patentdomstol

Domstolen etableres på mellemstatsligt grundlag efter ønske fra europæisk erhvervsliv, som ønsker et alternativ til det nuværende fragmenterede håndhævelsessystem, der opleves som dyrt, ressourcekrævende og ineffektivt med et samtidigt lavt retssikkerhedsniveau. Især for mindre og mellemstore virksomheder betyder det, at man ofte undlader at håndhæve sine rettigheder når de krænkes eller, at man på forhånd frasiger sig muligheden for at tage patentbeskyttelse i lande, hvor der er ringe tillid til det nationale domstolssystem på patentområdet.

Med den fælles patentdomstol kan tvister om fx krænkelse og gyldighed af et patent fremover afgøres i én proces med direkte virkning på én gang i alle de lande, som deltager. Domstolen etableres som en specialiseret to-instans domstol. Alle sager føres foran multinationalt sammensatte dommerpaneler med dommere, som har erfaring og ekspertise inden for patentområdet og i forvejen fungerer som dommere i de deltagende lande.

Efter dansk forbillede skal der i sager om gyldigheden af et patent også deltage teknisk sagkyndige dommere i dommerpanelet, som udpeges alt efter hvilket teknisk fagområde den pågældende sag vedrører. I appelinstansen deltager altid både juridiske og teknisk sagkyndige dommere uanset hvad sagen drejer sig om.

Uanset ved hvilken afdeling en sag føres skal det ske efter ét fælles sæt procesregler, som p.t. er under udarbejdelse og tilpasses konkret behandling af patentsager. Alle domstolens afgørelser træffes på det samme retskildegrundlag og afgøres i tråd med domstolens egen udviklede retspraksis.

For virksomhederne betyder det, at man ikke længere behøver at skulle føre parallelle retssager om samme patenttvist mod samme modpart foran de enkelte landes domstole med nationalt udpegede dommere, hvor sagerne føres efter landets egne retsplejeregler. Når sådanne sager afgøres sker det i henhold til de enkelte landes nationalt udviklede retspraksis, som ofte er indbyrdes divergerende. Det betyder bl.a. at der er udviklet forskellige principper for bevisførelse og forskellige kriterier for statuering af krænkelse ligesom udfaldet af gyldighedssager medfører, at patenter med rod i samme europæiske patent opretholdes i nogle lande og tilsidesættes i andre og at samme europæiske patent i visse lande anses for at være krænkelse og i andre lande ikke.

Alt i alt ser danske virksomheder frem til, at der med den fælles patentdomstol kommer en betydelig forbedring af deres retsstilling og retssikkerhed på patentområdet. Overgangsordninger og muligheder for 'opt out' gør det i øvrigt muligt fortsat at benytte de nationale domstole i en lang årrække fremover.

Den fælles patentdomstol skal på sigt udelukkende finansieres ved retsafgifter betalt af sagens parter. I en overgangsperiode yder de deltagende lande supplerende bidrag. Størrelsen af disse afgifter er endnu ikke fastlagt.

IX Ugyldiggørelse af patenter ved den fælles patentdomstol

Det fælles patentdomstolssystem får enekompetence til at afgøre søgsmål om gyldigheden af 'enhedspatenter'. Dermed kan man i én samlet proces få afgjort om et udstedt 'enhedspatent' kan opretholdes, må ændres eller helt ugyldiggøres. Afgøres det, at patentet må ændres eller er ugyldigt vil det gælde direkte i alle lande, som er tilsluttet.

Ligeledes får den fælles patentdomstol i udgangspunktet enekompetence til at afgøre søgsmål om gyldigheden af øvrige europæiske patenter, men her naturligvis kun for de lande, hvori det er valideret. Dette kan kun undgås ved, at patentindehaver benytter 'opt out'-muligheden og dermed fravælger at lade sit patent være omfattet af den fælles domstols kompetence, hvorefter de nationale domstole igen bliver værneting. 'Opt out'-muligheden kan aktiveres inden for foreløbigt syv år og indebærer, at kompetencen forbliver hos de nationale domstole i hele det pågældende patents levetid. Patenthaver kan til enhver tid trække en 'opt out' tilbage, hvormed patentet falder under den fælles patentdomstols kompetence.

Bortset fra tilfælde hvor patenthaver har benyttet 'opt out'-muligheden, kan en sagsøger i en overgangsperiode på foreløbigt syv år frit vælge mellem at anlægge søgsmål om ugyldighed af et europæisk patent ved den fælles patentdomstol eller en eller flere nationale domstole.

Til forskel gælder en national domstols afgørelse om opretholdelse, ændring eller ugyldighed af et patent alene i det pågældende land.

X Fremførte påstande

Det har bl.a. været fremført i debatten, at der eksisterer op imod 40.-50.000 såkaldte "softwarepatenter", som skulle være udstedt af EPO.

Hertil kan bemærkes følgende:

- I patentlovens forstand ville et "softwarepatent" være et patent, hvis patentkrav er rettet mod selve softwaren. Så vidt vides har EPO ikke udstedt ét eneste patent, som har patentkrav rettet udelukkende på software.
- Derimod har EPO udstedt mange patenter på computer-implementerede opfindelser – altså opfindelser, som i større eller mindre omfang kan være implementeret som eller styret af software men som har en teknisk effekt ud over den, al software har på en processor.

Det har også været fremført, at eksisterende europæiske patenter, som ikke er validerede i Danmark i dag vil kunne opnå gyldighed i Danmark enten ved at blive konverteret til 'enhedspatenter' eller på anden måde i kraft af den fælles patentdomstols afgørelser.

Hertil kan bemærkes følgende:

- Hverken forordningen om enhedseffekt eller EPK tillader en sådan konvertering.
- Den fælles patentdomstols afgørelser vil alene gælde i de deltagende lande, hvor det pågældende patent har gyldighed.

Yderligere er det fremført, at den europæiske patentreform og/eller den fælles europæiske patentdomstol vil føre til udstedelsen af "softwarepatenter".

Hertil kan bemærkes følgende:

- Patentreformen ændrer ikke på hverken retsgrundlag eller processer for patentudstedelse. Hverken de mellemstatslige eller de nationale patentregler vedrørende patentudstedelse berøres.
- Dermed opretholdes specificeringen af, at der ikke kan udstedes patenter, som alene angår software.
- Den fælles domstol vil ikke kunne udstede patenter, men alene afgøre tvister om fx opretholdelsen af allerede udstedte patenter.

Endvidere er det fremført, at de såkaldte "faneblads- og indkøbsvognpatenter" forhindrer andres brug af faneblade eller indkøbsvogne og/eller at anvendelsen af disse udløser en afgiftsbetaling til en patenthaver

Hertil kan bemærkes følgende:

- Som nævnt af Jan Simonsen ovenfor, angår de to konkrete patenter henholdsvis en specifik brug af vinduer med faneblade og en specielt fordelagtig type indkøbsvogn. Disse patenter angår teknologier, som faktisk var nyskabende dengang og af den grund patenterbare.
- Derudover er det faktisk forkert, at disse patenter forhindrer alle former for brug af faneblade og alle former for indkøbskurve. Udviklere vil ikke kunne forhindres i at benytte de teknologier (faneblade og indkøbsvogne), som var kendt før de tilhørende ansøgninger blev indleveret – og som i øvrigt er beskrevet i patenternes indledning.